

gangen. Den er udbredt i alle partier, og folk er bekymrede for lindetræerne og for ålekvabberne – som vi har nævnt i forslaget – der i min barndom var almindelig mad. Dem tager skarverne i dag altså 98 pct. af. Vi er optaget af, at vi ikke skal udrydde noget, men sørge for at holde en rimelig balance.

Punkt 1 kunne ministeren ikke tiltræde. Han syntes, det var for skrap. Jeg synes nu, at det, ministeren foreslog Vildtforvaltningsrådet, var skrapere, men jeg vil da sige på Det Konservative Folkepartis vegne – jeg ved ikke, om det gælder de andre partier, der er bag forslaget – at det vil vi ikke have problemer med at støtte, hvis ministeren vil lægge det frem og gøre det til en del af forvaltningsplanen.

Punkt 2 og 3 kan jeg se, at ministeren tilslutter sig. Det er vi meget glade for, så det skal jeg ikke bruge flere ord på.

Punkt 4 om spærrenettene. Der bliver henvist til en rapport, der kommer her sidst i februar måned. Det lyder interessant, men vi vil selvfølgelig tage os tid til at læse den, når den kommer, for ikke at haste tingene igennem, men rent faktisk er det i øjeblikket tilfældet, at det store problem er at få lavet nogle skarvsikre redskaber. Der er masser af snedige gutter, der har forsøgt det.

Der er et gammelt ord, der siger, at penge ikke lugter. Jeg har altid ment det modsatte: der er ikke noget, der lugter så godt som penge. Og ikke mere end et par minutter efter, at forslaget var gået i trykken og omtalt i avisen, fik jeg det første forslag til, hvordan man skulle løse problemet, men jeg måtte ikke offentliggøre det, for forslagsstilleren ville jo ikke gå glip af en eventuel præmie. Så jeg kan da sige, at bare det, at man stiller lidt guld i udsigt, gør normalt, at der kommer nogen på banen.

Derfor tror jeg også, at vi i udvalget skal gøre os nogle overvejelser, og jeg var meget glad for meldingen fra SF om, at man netop er opmærksom på, at vi ikke skal smadre den form for fiskeri, som er meget hensynsfuld, nemlig bundgarnsfiskeriet. Det skal vi ikke slå ihjel, og det er jo selvfølgelig også en af hensigterne med forslaget ud over at bevare biodiversiteten og ikke forrykke naturens balance. Det er da også et erhvervsmæssigt problem, som altså har sendt nogle fra hus og hjem, og det synes vi ikke er rimeligt, når der rent faktisk er mulighed for at lave nogle gode løsninger.

Jeg skal beklage, at jeg gik i kødet på SF's ordfører. Jeg var ikke opmærksom på, at det

ikke var den ordinære skarvordfører, der var på talerstolen, og derfor vil jeg selvfølgelig tage kontakt til SF for lige at få afklaret de ting, for jeg kan ikke tro andet, end at det må bygge på en misforståelse, at man mener, der foregår ulovlig jagt på skarven.

Med hensyn til Enhedslistens indstilling til forslaget skal jeg heller ikke gå ind i en polemik, da det ikke var den ordinære ordfører, der var til stede, men blot oplyse, at de, der kender det fynske område, vil vide, at man har haft meget store problemer med vandkvaliteten i den å, der går fra Brændegård Sø, og amtet har fået pålagt at bringe det i orden, og det kan de ikke gøre, uden at de gør noget ved skarverne, så uanset hvad man gør, så gør man altså noget forkert dernede.

Det er den slags dilemmaer, vi kommer ud for, når vi lovgiver om natur. Det er meget vanskeligt, det er kompliceret, og derfor skal vi selvfølgelig sørge for at lave tingene, så det hele kommer til at glide med skyldig hensyntagen til alle dele af naturen, og ikke kun satse på en enkelt fugl eller et enkelt vandløbs fortræffeligheder.

Det EU-retlige problem synes jeg var væsentligt at få ind i det. Det var jeg ikke engang klar over, og det synes jeg vi skal stille nogle spørgsmål om i udvalget. Det var da bekymrende at høre, for hvis EU er med til at vedtage direktiver, der ikke er retligt grundlag for, må vi selvfølgelig arbejde videre med det. Men jeg undrer mig, når man kan vedtage habitatdirektivet, der netop arbejder på samme form for naturbeskyttelse, og det har jeg ikke hørt skulle være ulovligt, at det så skulle være umuligt at lave den del af naturbeskyttelsen, der alene handler om fugle.

Fru Sonja Albrink fra CD nævnede et glimrende eksempel med den storbladede lind, men var nok noget tøvende over for en del af elementerne i forslaget, men var villig til at se på det i udvalget, og det siger vi tak for.

Jeg synes også, vi skal være opmærksomme på de problemer, det rejser, når vi ser på andre lokaliteter, f.eks. nedslidningen af naturen. Det har der været en række eksempler på og senest oppe på Mågeøerne, hvor det har vist sig, at øerne nu bliver overskyllet, fordi skarven har været så hård, efter at den er begyndt at bygge rede på øerne, at naturlig vegetation er væk, og dermed fjerner vi den fortræffelige lokalitet for fuglene, og på den måde er skarven sin egen værste fjende.